

תת"ע 9254/11/14 - מדינת ישראל נגד ארתור אגרונוב

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 9254-11-14 מדינת ישראל נ' אגרונוב(עציר)
תיק חיצוני:

בפני	כב' סגן הנשיא, השופט דוד לנדסמן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	ארתור אגרונוב (עציר)

החלטה

בפני בקשה של ב"כ המבקש, להורות על ביטול פסק הדין שניתן בתיק זה ביום 02.02.16.

במסגרת הבקשה, ביקש ב"כ המבקש להתיר למבקש לחזור בו מהודאתו.

המבקש נידון לפסילת רישיון נהיגה ל-34 חודשים בגין תיק זה ובגין תיק נוסף שצורף.

המבקש היה אסיר במעמד מתן פסק הדין.

המבקש טוען כי לא הבין את הסבריו של ב"כ דאז ואת משמעות ההודיה בשני התיקים ועומד על זכותו לטעון לכפירה בשתי העבירות המיוחסות לו.

עוד נטען על ידי המבקש, שכתב האישום הוקרא לו והוא לא הבין את משמעותו ובמה הוא מודה.

לטענת המבקש, לא קיבל את יומו בבית המשפט ולכן מבקש מבית המשפט להורות על ביטול פסה"ד.

ב"כ המשיבה, התנגדה לבקשה מהטעם שהתנהלותו של המבקש מצביעה על כך שהוא היה מודע למיוחס לו ולהודייתו וכן להשלכות הענישה, וזאת כמובא להלן:

ביום 28.12.15 היה הנאשם מיוצג ע"י עוה"ד אלחג'וג' אשר הצהיר כי הגיע להבנות עם המאשימה ואף ביקש לפסול את הנאשם עד תום ההליכים.

ביום 30.12.15, הפקיד המבקש את רישיונו במזכירות בימ"ש.

בדיון מיום 02.02.16 הודה הנאשם בעובדות כתב האישום וביקש לצרף תיק נוסף מבימ"ש אשדוד

שמספרו 7177-06-15 וזאת לאחר שהצהיר כי חוזר מהכפירה.

בטיעונים לעונש, לא נזקק המבקש למתורגמן לשפה הרוסית ואף חתם על התחייבות כספית מיד לאחר מתן גז"ד.

לאחר שעיינתי בבקשת המבקש ונימוקיו וכן בתגובת המשיבה, מצאתי כי מקרה זה אינו נופל בגדר "הנימוקים המיוחדים" שבגינם בית המשפט מתיר לנאשם לחזור בו מהודאתו, מכח סעיף 153 לחסד"פ [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 וזאת ממספר טעמים:

מעבר להתנהלות הנאשם ובא כוחו, כפי שצויינה ע"י המשיבה, אשר ממנה ניתן ללמוד כי המבקש היה מעורה בכל שלבי המשפט, והוסבר לו כל פרט ופרט, אחרת לא היה מפקיד את רישיונו במזכירות בית המשפט ולא היה חותם על התחייבות כספית.

יש גם את הדברים אותם אמר המבקש במסגרת דיון הטיעונים לעונש, שם הביע חרטה עמוקה, תוך שביקש מבימ"ש שידאג לשיקומו. המבקש ביקש מבימ"ש שיקל עימו בעונש היות ורישיון הנהיגה משמש אותו לצורכי פרנסה וכן לאור מה שעבר, בין היתר הטראומה שחווה לאחר מות אימו.

יוצא, איפוא, שהמבקש היה מודע לכל התהליך והודה בעבירות המיוחסות לו בשני התיקים, לאחר שהוסבר לו כיאות מה מיוחס לו ומה העונש הצפוי לו ואין כל ראייה לטענת המבקש, לפיה, לא הבין את תוכנו של כתב האישום ואת השלכותיו.

לא מיותר להוסיף כי המבקש מסר את דבריו ל- ביהמ"ש בדיון בשפה העברית, ללא מתורגמן ובאף שלב לא נתבקש ביהמ"ש להזמין מתורגמן.

במצב דברים זה, עולה כי נסיבות המקרה ונימוקי המבקש אינם מקנים לו את הזכות לחזור בו מהודאתו ואין כל עילה אשר בגינה יש לבטל את פסק הדין שניתן ביום 02.02.16. ובכך מחזקים את עמדתי כי יש מקום לדחות בקשה זו.

לסיכום, הבקשה נידחת.

ניתנה היום, כ"ג אדר א' תשע"ו, 03 מרץ 2016, בהעדר הצדדים.